

Το παράπονο και η οργή των Ελλήνων

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ευρώπη, τι εποίησά σοι, και τι μοι ανταπέδωκας; Αυτό το παράπονο κυκλοφορεί αυτές τις ημέρες στα χείλη των Ελλήνων. Τι σου έκανα, φίλη και συνεταίρε μου Ευρώπη, και μου συμπεριφέρεσαι με αυτό τον αναίσχυντο τρόπο; Τι κακό σου έκανα και κατά τι σε στεναχώρησα; Δεν σου έδωσα τον πολιτισμό, αυτόν για τον οποίο σήμερα καυχάσαι; Δεν σε έμαθα στην ευγενή άμιλλα και σου χάρισα τους Ολυμπιακούς αγώνες; Δεν σου έδειξα τον τρόπο πολιτισμού και δεν σου παρουσίασα μνημεία, όπως Παρθενώνες και Άγιες-Σοφιές, μπροστά στα οποία υποκλίνονται όλοι οι λαοί της γης; Δεν σου έδωσα τη γλώσσα της επιστήμης και της ιατρικής την οποία χρησιμοποιείς και ας μη είσαι βαθύς γνώστης της προελεύσεώς της; Δεν σου έδωσα παραδείγματα ανδρείας με το Λεωνίδα, με τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, με το Ζάλογγο, με το Μεσολόγγι; Δεν σου δίδαξα τη δημοκρατία, την οποία, δυστυχώς, μόνο επιδερμικά και επιλεκτικά εφαρμόζεις; Καί το κυριώτερο, δεν σου έδωσα τη γλώσσα του Ευαγγελίου της αγάπης και της ειρήνης, τη γλώσσα τη σωτηρίας σου; Ακόμη και το όνομα που έχεις, το όνομα «Ευρώπη» δικό μου είναι και στο χάρισα για να με θυμάσαι και όχι να το καπηλεύεσαι και να φέρεσαι με αγνωμοσύνη απέναντί μου.

Ο,τι καλύτερο είχα, σού το έδωσα και συ τι μου ανταπέδωσες; «Αντί του μάνα χολήν, αντί του ύδατος όξος», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το Αντίφωνο της Μεγάλης Πέμπτης, όπου ο Χριστός μας συνδιαλεγόμενος με τους Εβραίους εκφράζει το παράπονό Του, εκφράζει το μεγάλο Του πόνο ψυχής για τη σκληροκαρδία και την αχαριστία τους. Καί εσύ, Ευρώπη, τι μου ανταπέδωσες; Με τιμώρησες με μνημόνια ανυπόφορα, με ανεργία των νέων μου, με καταδυνάστευση καμουφλαρισμένη, με πόνους και θλίψεις, με πτώχευση!

Να γνωρίζεις, όμως, Ευρώπη μου, ότι δεν πτοούμαι. Κάνω υπομονή, γιατί έτσι έχω μάθει να ζω. Μακροθυμώ. Μην παίζεις, όμως, με την ανοχή και τη μακροθυμία μου. Σ' όλα τα πράγματα υπάρχουν όρια, όπως και στη δική μου αντοχή και ανοχή. Μπορεί να έχεις οικονομική άνεση. Μπορεί να έχεις άρματα και ίππους χρημάτων. Εγώ, όμως, αγαπώ το Χριστό μου και γνωρίζω καλά, ότι «τοις αγαπώσι τον Χριστόν πάντα συνεργεί εις αγαθόν». Καί παίρνω θάρρος από το λόγια του Ψαλμωδού: «Ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ίπποις, εμείς δε εν ονόματι Θεού μεγαλυνθησώμεθα» (Ψαλμ. 19,8)».

Έτσι έχω τη δύναμη να φωνάζω με παρρησία σε κάθε μου επίβουλο: «Γνώτε έθνη και ηττάσθε, ότι μεθ' ημών ο Θεός» (Ησ. 8,9). Ο φλογερός μου Ιεράρχης Φλωρίνης, ο πατήρ Αυγουστίνος Καντιώτης βροντοφώναζε: «Άνδρες, γυναίκες, παιδιά, να έχουμε σύμμαχό μας το Χριστό! Ας έρθουν να μας πολεμήσουν. Θα αγωνισθούμε, όπως οι πρόγονοί μας και θα νικήσουμε, δοξάζοντες Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα». Ναί, θα νικήσουμε, όταν δοξολογούμε την Αγία μας Τριάδα όχι όμως μόνο με λόγια, αλλά έμπρακτα, με την ίδια τη ζωή μας.

Εκτός, όμως, από το παράπονό μου, Ευρώπη μου, θέλω να εκφράσω και την οργή μου, για την ανάδελφη συμπεριφορά σου μιμούμενος τον Τίμιο Πρόδρομο του Χριστού μας, που κτυπώντας το χέρι στο πνευματικό τραπέζι του είπε: «Ουκ έξεστί σοι» (Μαρκ. στ' 18). Δεν σού επιτρέπεται να συμπεριφέρεσαι με τέτοιο ανίερο τρόπο. Δεν σού επιτρέπεται, Ευρώπη μου, να ταπεινώνεις έναν ολόκληρο

λαό, για την ικανοποίηση των δικών σου ταπεινών ορέξεων. Δεν σου επιτρέπεται να οδηγείς στον αφανισμό ένα λαό, στον οποίο είσαι άμεσα υποχρεωμένη. Αν σε πειράζει η Ορθοδοξία του προσπάθησε να την προσεγγίσεις και όχι να γίνεσαι νέος Νέρωνας και διώκτης των ορθών παραδόσεων. Μη λησμονείς ότι «έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας» (Κολσ. γ' στ). Δεν φοβάσαι τους ανθρώπους, γιατί έχεις οικονομική υπεροχή και με αυτή καθηλώνεις τους πάντες. Δεν φοβάσαι, όμως, το Θεό; Σύνελθε και άλλαξε πορεία πλεύσεως, αναγνωρίζοντας την αδικία σου, την αγνωμοσύνη σου και την αχαριστία σου προς τους Έλληνες.